

Bilag I.

Statens Planteavljudvalg.

Vestre Boulevard 34.

København B.

Den 17. Januar 1914.

Landbrugsministeriet.

I Henhold til et fra Bestyreren af Forsøgsstationen ved Lyngby, Statskonsulent K. Hansen, fremkommet Forslag tillader Statens Planteavljudvalg sig herved at indstille, at Virumgaard ved Lyngby, som for Tiden ifølge en ved det høje Ministeriums Skrivelse af 23. Marts 1911 godkendt Kontrakt, hvoraf Genpart vedlægges, er forpagtet til Forsøgsbrug under Stationen, erhverves ved Køb til dette Brug for Statens Regning.

Gaardens Areal, over hvilket et Kort medfølger, udgør 47,27 ha (89¹⁰⁹²⁰/₁₄₀₀₀ Tdr. Ld.), hvoraf ca. 5 Tdr. Ld. er Mose, Resten god lermuldet Agerjord med sandblandet Lerunderlag. Ejendommen er skyldsæt for Hartkorn 10 Tdr. 2 Fdk. $\frac{1}{4}$ Alb. og Bygningerne brandforsikrede for 52,000 Kr.

Gaarden, der ejes af Enkefru A. Mürer, er af Forsøgsstationen forpagtet indtil 1. April 1935, men dog saaledes, at Forpagtningen fra Stationens Side kan opsiges med 9 Maaneders Varsel til en 1. April og fra Ejerens Side med 1 Aars Varsel til 1. April 1927, altsaa om 13 Aar. Forpagtningsafgiften udgør 65 Kr. pr. Td. Ld., for 85 Tdr. Ld. i alt 5,525 Kr., samt Skatter og Afgifter, ca. 1,300 Kr. aarlig.

Endskønt disse Betingelser maatte anses for efter Omstændighederne at være tilfredsstillende for Forsøgsstationen, var man dog paa det Tidspunkt, i 1910, da Forhandlingerne om Forpagtningen indlededes, ikke blind for, at Køb af Virumgaard vilde have været at foretrække for Forpagtning, navnlig naar henses til den Mulighed, at Forpagtningen fra Ejerens Side kan blive opsagt allerede til 1. April 1927, hvorved Forsøgsvirksomheden paa Virumgaard efter Forløbet af en forholdsvis kort Aarrække maa indstilles uden Udsigt til, at der paa samme Egn overhovedet kan erholdes et til Forsøgenes Fortsættelse brugeligt Areal og i hvert Fald næppe et saadant paa de nugældende Betingelser. Men paa Grund af de vanskelige finansielle Forhold, der den Gang var raadende, fandt man det ikke forsvarligt at stille Forslag om Køb, ligesom man ogsaa forudsaa, at det vilde have været ørkesløst at stille et saadant Forslag, selv om det havde været muligt paa det daværende Tidspunkt at fremskaffe et antageligt Salgstilbud.

Siden 1910 synes der imidlertid at være indtraadt en kendelig Bedring i Statens finansielle Tilstand, saaledes at Bevillingsmyndighederne muligvis ikke nu vil vige tilbage for Tanken om Køb af Virumgaard, naar Forsøgsvirksomheden herved kan blive bedre betrygget, og naar der fra Ejerens Side foreligger et Salgstilbud, hvorefter Statens Udgifter ved at overtage Gaarden som Ejendom ikke vil blive større end ved at have den i Forpagtning.